

kommissæren til fornyet Fremlæggelse i Overensstemmelse med Reglerne i § 15. De Indsigelser, der maatte blive fremsatte mod de af Ministeriet foretagne Rettelser i Beregningerne, tilføres Tiendeafløsningskommissærens Protokol, hvorefter Beregningerne bilagte med en Udskrift af det Protokollen tilførte paa ny indsendes til Ministeriet, der endelig afgør de fremsatte Indsigelser og alle Spørgsmaal vedrørende Beregningen af Afløsningssummerne.

§ 17.

Naar Afløsningsforretningen er endt, bestemmer Landbrugsministeren, fra hvilket Tidspunkt Afløsningen skal træde i Kraft. Landbrugsministerens Resolution herom kan afgives uden Hensyn til, om Afløsningen af enkelte Ydelser har maattet udsættes i Henhold til Bestemmelserne i § 13, idet disse Ydelser da blive at afløse ved en senere Forretning. Det Tidspunkt, til hvilket Afløsningen skal træde i Kraft, skal dog altid fastsættes til en 1ste Januar, saaledes at Afløsningssummerne udbetales med Obligationer, der ere rentebærende fra den paagældende 1ste Januar. Tienden for det foregaaende Aar erlægges som hidtil.

Naar Landbrugsministeren har resolveret, fra hvilket Tidspunkt Afløsningen skal træde i Kraft, udsteder Tiendeafløsningskommissæren Bekendtgørelse herom i et eller to af de paa Egnen mest udbredte Blade og tilstiller samtidig de til Fyldestgørelse af Afløsningssummen berettigede Genparter af Bekendtgørelsen i anbefalet Brev.

Langbrugsministeren drager Omsorg for, at der til Brug ved den fremtidige Optrækning af de halvaarlige Tiendeydelser i betimelig Tid tilstilles vedkommende Amtstue Underretning om Afløsningen.

§ 18.

Landbrugsministeren tilstiller i betimelig Tid Tiendeafløsningsbanken Meddelelse om Afløsningen, ledsaget af Oplysning om, mod hvis Kvittring Afløsningssummerne skulle udbetales.

De Tiendeejerne og Indehavere af Realbyrder tilkommende Dele af Afløsningssummen udbetales med Bankens Obligationer, der skulle modtages efter deres paa lydende Beløb. Dog skal den Del af en Afløsningssum, der ikke er delelig med 100 Kr., udbetales kontant. Til Dækning af disse kontante Udbetalinger afhænder Banken det fornødne Beløb af Obligationer; det ved Afhændelsen mulig paaløbende Kurstab bæres af Bankens Reservefond.

Paa samme Maade udbetales de Afløsningssummer, der i Henhold til § 22 skulle henlægges til fremtidig Vedligeholdelse af Kirker.

Den Panthaverne tilfaldende Del af Afløsningssummen udbetales kontant, medmindre Tiendeejeren er berettiget til at indfri sin Pantegæld paa anden Maade. Saafremt Pantefordringen skal indfries ved kontant Betaling, skal Banken sælge det fornødne Beløb af Obligationer og udrede Panthaverens Tilgodehavende af det ved Salget indkomne Beløb. Saafremt Tiendeejeren imidlertid selv vil indfri Pantegælden, staaer det ham frit for, og han kan i saa Fald fordre den Panthaveren tillagte Del af Afløsningssummen udbetalt til sig. Hvis Tiendeejeren er berettiget til at indfri Pantefordringen paa anden Maade end ved kontant Betaling, er Banken paa hans Begæring pligtig at yde ham Bistand ved Afviklingen af Gældsforholdet.

Tiendeejeren vedbliver at hæfte for den Del af Pantegælden, som ikke dækkes af Afløsningssummen. Bestod Pantet i en Tiende, der ejes af Tiendeyderne, er Panthaveren berettiget til at erholde det udækkede Beløb forskudsvis betalt af Kommunens